Р Е Ш Е Н И Е
№ 2658

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов
Миглена Недева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **11923** по описа за **2013** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 23.05.2013 г., постановено по НАХД № 6195/2013 г., Софийският районен съд е потвърдил изцяло Наказателно постановление /НП/ № 1146/24.01.2011 г., издадено от Началника на митница Столична, с което на [фирма], за нарушение по чл.123, ал.2 от Закона за акцизите и данъчните складове, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл.123, ал.2 от ЗАДС и са отнети вещи в полза на държавата на основание чл.124, ал.1 от същия закон.

Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подадена в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, чрез пълномощника си адв.М., обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът се оплаква, че неправилно районният съд е приел извършено от дружеството нарушение по ЗАДС. Развива подробни доводи във връзка с авторството на нарушението, което претендира да е извършено от друго лице, както и във връзка с естеството на изпълнителното деяние. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени обжалваното НП.

Ответникът по касация – Началникът на митница Столична, чрез пълномощника си юк.П. е представил писмени бележки с подробни съображения за оставяне на касираното решение в сила.
Представителят на Софийска градска прокуратура предлага касираното решение да се отмени като неправилно и незаконосъобразно.
Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, а по същество въпросът за нейната основателност почива на следните съображения:
Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.
Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 1146/24.01.2011 г. на Началника на митница Столична. Същото е издадено въз основа на АУАН № 1202/26.06.2011 г., съставен от инспектор при наказващия орган. Обективираните в акта констатации се свеждат до това, че на 05.08.2010 г. в магазин за алкохол и тютюневи изделия, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], служители на 01 РУП-СДВР са установили, че дружеството държи в търговското помещение бутилиран алкохол, облепен с акцизни бандероли с изтекъл срок на валидност (12 бутилки).
Така посочената в АУАН фактическа обстановка е възприета изцяло от административнонаказващия орган при издаване на спорното НП. Посочено, е че административнопривлеченото лице е нарушило чл.123, ал.2 от ЗАДС и на основание същата разпоредба е наложена имуществената санкция в размер на 2000 лв., а акцизните стоки са отнети в полза на държавата.
За да потвърди оспореното пред него постановление, районният съд е приел за безспорно доказано извършването на описаното нарушение по ЗАДС. Изложил е мотиви за съставомерност на нарушението. Отхвърлил е оплакването за изтичане на срока за съставяне на АУАН.
Съдебният акт е неправилен в частта му, с която е потвърдено НП в частта на наложената имуществена санкция.
Тежък порок на издаденото постановление е неясното описание на нарушението. От докладна записка рег.№ 15340/22.08.2010 г. се установява, че не всички акцизни стоки са били с бандерол с изтекъл срок на валидност, част от тях са били без бандерол. По незнайни причини същите са причислени към облепените с бандерол с изтекъл срок на валидност, при все че изпълнителното деяние на нарушението в случая очевидно е различно. За това обстоятелство нито актосъставителят, нито наказващият орган са упоменали в съставения акт и в издаденото въз основа на него наказателно постановление. Едва в съдебното производство, при това в касационната му фаза се установяват обстоятелства около естеството на деянията, възведени като нарушения от наказващия орган.
При това положени става ясно, че при издаване на постановлението наказващият орган е допуснал нарушение на чл.18 ЗАНН, който предписва, че когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Тази норма предполага на лицето да бъдат наложени отделни административни санкции, което в случая не е сторено. Нормата на чл.123, ал.2 ЗАДС, приложима за юридическите лица и едноличните търговци, предвижда

следните изпълнителни деяния на нарушенията: държане на склад, държане в търговско помещение, държане в превозно средство, предлагане, продажба и превоз на акцизни стоки без бандерол, когато такъв е задължителен, или акцизни стоки, облепени с неистински или подправен бандерол или с бандерол с изтекъл срок на валидност. Очевидно всяко едно от тези изпълнителни деяния е самостоятелно по своя характер и за всяко от тях е следвало да се наложи отделна имуществена санкция съобразно двойния размер на дължимия акциз, а ако той е по-нисък от 2000 лв. – в минималния предвиден в закона размер от 2000 лв. Като е наложил само една имуществена санкция за две различни по предмет нарушения, наказващият митнически орган е издал незаконосъобразно наказателно постановление. То е подлежало на отмяна дори само на това основание.

Противно на изложените от наказващия орган общи мотиви, случаят представлява маловажен такъв по смисъла на чл.28 ЗАНН. Не буди съмнение възможността на съдебната инстанция да извършва преценка за наличието на обстоятелствата по чл.28 ЗАНН. В този смисъл е приетото Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълкувателно наказателно дело № 1/2005 г. на Общото събрание на наказателната колегия във Върховния касационен съд.

Признаците на обществената опасност на деянието са свързани с конкретното количество на държаните акцизни стоки, тяхната митническа стойност и размера на акциза, чието плащане в дължимия размер, при наличие на валидни бандероли, би избегнал държателят на тези стоки. В случая се касае за 12 бутилки и размер на дължимия акциз – 33,69 лв. Както размерът на дължимия акциз, обусловен от незначителния брой на открития в обекта алкохол, така и обстоятелството, че същият е бил заключен с катинар и изложен от много години на атмосферните условия и изветрял, определят по-ниска степен на обществена опасност, поради което извършеното нарушение може да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. За касатора този резултат следва да има преди всичко дисциплиниращ и превантивен за в бъдеще ефект.

Като не е съобразил горните обстоятелства, районният съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен, както и да бъде отменено издаденото наказателно постановление в частта на наложената имуществена санкция.

Ако решението на СРС е неправилно в частта, с която е потвърдено НП относно наложената имуществена санкция, същото е правилно досежно отнемането на вещи в полза на държавата. Това е така, защото разпоредбата на чл.124, ал.1 ЗАДС предвижда в случаите на нарушения по чл.123, ал.1 и ал.2 стоките - предмет на нарушението, да се отнемат в полза на държавата, независимо от това чия собственост са. В случая следва да намери приложение и разпоредбата на чл.20, ал.2 ЗАНН, съгласно която се отнемат в полза на държавата и вещите, предмет на нарушението, притежаването на които е забранено, независимо от тяхното количество и стойност, където и да се намират. Спиртни напитки, облепени с акцизен бандерол с изтекъл срок на валидност, несъмнено представляват вещи, притежаването на които е забранено. Ето защо наказателното постановление в тази му част правилно е било потвърдено. В потвърдителната му част съдебният акт следва да бъде оставен в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.първо и второ и чл.222, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 23.05.2013 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 6195/2013 г., В ЧАСТТА, с която е потвърдено Наказателно постановление № 1146/24.01.2011 г., издадено от Началника на митница Столична, с което на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл.123, ал.2 от Закона за акцизите и данъчните складове, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 1146/24.01.2011 г., издадено от Началника на митница Столична, в частта, с която на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл.123, ал.2 от Закона за акцизите и данъчните складове.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.05.2013 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 6195/2013 г., в останалата част.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.